

HAAZINU - Deuteronomy 32:1-9

א האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי-פי: ב יערף
כמטר לקחי תגל כטל אמרתי כשעירם עלי-דשא וכרביבים
עלי-עשב: ג כי שם יהוה אקרא הבו גדל לאלהינו: ד הצור
תמים פעלו כי כל-דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר
הוא: ה שחת לו לא בננו מומם דור עקש ופתלתל: ו הליהוה
תגמלו-זאת עם נבל ולא חכם הלוא-הוא אביך קנה הוא עשך
ויכנה: [שני] ז זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר שאל אביך
ויגדה זקנה ויאמרו לה: ח בהנהל עליון גוים בהפרידו בני אדם
יצב גבלת עמים למספר בני ישראל: ט כי חלק יהוה עמו יעקב
חבל נחלתו:

1. Give ear, O heavens, let me speak;
Let the earth hear the words I utter!
2. May my discourse come down as the rain,
My speech distill as the dew,
Like showers on young growth,
Like droplets on the grass.
3. For the name of the Eternal I proclaim;
Give glory to our God!
4. The Rock!—whose deeds are perfect,
Yea all God's ways are just;
A faithful God, never false,
True and upright indeed.
5. Unworthy children--
That crooked, perverse generation--
Their baseness has played God false.
6. Do you thus requite the Eternal,
O dull and witless people?
Is not this the Father who created you,
Fashioned you, and made you endure!
7. Remember the days of old,
Consider the years of ages past;
Ask your parent who will inform you,
Your elders, who will tell you.
8. When the Most High gave nations their homes
And set the divisions of the human race,
[God] fixed the boundaries of peoples
in relation to Israel's numbers.
9. For the Eternal's portion is this people;
Jacob, God's own allotment.

HAFTARAH

II Samuel 22:1-7

א וַיִּדְבֹר דָּוִד לַיהוָה אֶת-דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בַּיּוֹם הַצֵּיל יְהוָה אֹתוֹ
מִכַּף כָּל-אֹיְבָיו וּמִכַּף שָׂאוֹל: ב וַיֹּאמֶר יְהוָה סִלְעִי וּמִצְדָּתִי
וּמִפְּלִטֵי-לִי: ג אֱלֹהֵי צוּרֵי אַחֶסֶה-בּוֹ מִגְּנִי וְקָרָן יִשְׁעֵי מִשְׁגָּבַי
וּמִנוֹסֵי מִשְׁעֵי יַחְמָם תִּשְׁעֵנִי: ד מִהֲלֵל אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאִיְבֵי אֲוֹשַׁע:
ה כִּי אֶפְּנֵי מִשְׁבְּרֵי-מָוֶת נִחֲלִי בְּלִיעַל יִבְעַתְנִי: ו חֲבָלֵי שָׂאוֹל
סָבְּנוּ קַדְמֹנִי מִקְשֵׁי-מָוֶת: ז בְּצָר-לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל-אֱלֹהֵי אֶקְרָא
וַיִּשְׁמַע מֵהִיכָלוֹ קוֹלִי וְשׁוֹעַתִי בְּאָזְנוֹ:

¹ When the Eternal had saved him from the grasp of his enemies, and [especially] from the grasp of [King] Saul, David sang this song to the Eternal. ² He sang: The Eternal is my rock, my fortress, my refuge. ³ God is my rock where I seek shelter, my shield, the source of my salvation. My deliverer, You save me from violence. ⁴ Derided, I cry out to God, and am saved from my foes. ⁵ The waves of Death surrounded me, Destruction's floods frightened me; ⁶ the bonds of Sheol closed in on me, Death's net entrapped me. ⁷ In my torment I called to the Eternal, I called to my God; in Your Temple You heard me, my scream was in Your ears.